

Az írásbeliség és a királyi kancellária az Árpád-korban

Szerző dezs

Történelem tétel

Az
írásbeliség és a
királyi
kancellária az Árpád-korban

A király
rendeleteit oklevelekben rögzítik.

Eleinte:
a király mellett működő, az
írásbeliséget, az
oklevél-kiállítás
jól ismerő egyházi személyek. Mivel ez
szakismeretet igényel, ezért gyakran
nyugatról hívnak ilyen klerikusokat
maguk mellé. [pl.: I. István
oklevelein sógora I. Henrik klerikusa] Az
oklevél nyelve amúgy is latin.

kancellária

Rendeltetészerűen
oklevelek kiállítására
szolgáló iroda. III. Béla
óta működött ilyen Mo.-on F
általánossá teszi az
írásbeliséget.

fejlődése

- Eleinte csupán egy klerikus, aki állandóan a király mellett áll, és kiállítja az okleveleket.

- később:
több klerikus, nem csak a királynak. Ekkor a kancellária vezetője a kancellár lesz, akinek magasabb egyházi tisztsége van, és a király bizalmas ügyeit intézi.

IV.
Béla

idején a
tényleges vezetője az alkancellár
E
a fehérvári prépost tölti be (1290. évi 9. tc.)

A kancellár pedig az
esztergomi érsek.